

Indenrigs- og sundhedsminister Sophie Løhde
sum@sum.dk

Kære Sophie

DOMUS MEDICA
KRISTIANIAGADE 12
2100 KØBENHAVN Ø
TELEFON 35 44 85 00
E-MAIL fas@dadl.dk
www.laeger.dk

Sags.nr.: 2024 - 6420
Akt.id.: 6122246
Dato.: 7. oktober 2024

Regeringens sundhedsudspil

Jeg har med interesse læst regeringens sundhedsudspil, som jeg synes indeholder mange gode initiativer, og jeg tillader mig at fokusere på jeres store udspil fra et overlægeperspektiv.

Nogle af de positive initiativer vedrører de overordnede rammer, som et nationalt prioriteringsråd, bedre sammenhæng mellem somatik og psykiatri, et stærkt digitalt sundhedsvæsen og flere speciallæger. Til det sidste vil jeg dog bemærke, at det ikke alene er i almen medicin, psykiatri, børne- og ungdomspsykiatri og geriatri, der mangler speciallæger, men også i f.eks. neurologi, lungemedicin og radiologi.

Én ting er en god ambition, men det er afgørende, hvordan reformen bliver implementeret. Jeg vil gerne anerkende, at I prioriterer dette og fremhæver, at implementeringen hviler på, at dygtige ledere og medarbejdere bidrager med indsats og viden. I den forbindelse vil jeg nævne, at Overlægeföreningen gerne stiller sig til rådighed.

Der er også mange gode takter i andre initiativer, som er tættere på overlægernes hverdag, heriblandt forslaget om en national sundhedsplan. Foreningen hilser grundlæggende forslaget velkommen, men er også meget optaget af, at omstillingen fra aktivitet på sygehusene til aktivitet i de nære sundhedstilbud sker på en måde, hvor de nære tilbud *er* opbygget, før de afvikles på sygehusene. Ellers er der for stor risiko for at skabe flere svingdørspatienter, og at der opstår endnu større udfordringer med manglende sammenhæng, end tilfældet er i dag.

Det leder mig hen til forslaget om en national aftale om loft for antal af speciallæger på universitetshospitalerne. Overlægeföreningen anerkender præmissen om, at universitetshospitalerne ikke skal beskæftige alle speciallæger, men jeg vil alligevel appellere til, at loftet forvaltes klogt, herunder at der bliver

mulighed for dispensation, såfremt der bliver brug for at ansætte en særlig specialist på et tidspunkt, hvor loftet er nået. For os er det vigtigt, at det høje faglige niveau på universitetshospitalerne fastholdes, så vi kan tilbyde patienterne de højt specialiserede behandlinger og undervise fremtidens speciallæger, der har brug for denne viden. Det må et rigtigt loft ikke sætte over styr.

Samme bemærkning gælder forslaget om, at sygehusene ikke optager en uforholdsmæssigt stor andel af speciallægerne i almen medicin i 2025 og 2026, idet formålet er at sikre, at de kommende års mange læger med speciale i almen medicin får ansættelse i almenmedicinske tilbud.

Her hæfter jeg mig ved ordet ”uforholdsmæssigt”. Der vil for mig at se være brug for et samlet blik på ressourcetrækket på det almenmedicinske felt, herunder at de patienter, der får brug for behandling på f.eks. akutafdelingerne eller andre steder, hvor almen medicinere er ansat på sygehusene, også bliver hjulpet.

Som jeg læser forslagene om udvidet behandlingsansvar til 96 timer og udvikling af den patientansvarlige læge, vil jeg gerne kvittere for, at behovet for lægelige ledelse anerkendes i sundhedsvæsenet. Det er et ansvar, som det er naturligt, at overlægerne tager på sig. Men det er selvfølgelig vigtigt, at der bliver afsat ressourcer til at varetage opgaverne.

Det samme gælder for forslaget om et digitalt sundhedstilbud. Foreningen er enig i, at teknologien skal anvendes, der hvor det giver fagligt mening, og hvor den enten understøtter kerneydelsen eller højner servicen. Det handler igen om at bruge den sparsomme overlægeressource klogt – overlægen kan sagtens være til rådighed på andre måder for patienterne end altid ved fysisk tilstedeværelse.

Overlægeforeningen har også tidligere tilkendegivet, at overlægerne kan bidrage med virtuelle løsninger i udviklingen af det nære og sammenhængende sundhedsvæsen, uanset om den virtuelle aktivitet er rettet mod patienter eller det handler om uddannelse/sparring af andre læger eller andre faggrupper.

Jeg har her i brevet været inde på nogle af de roller, overlæger bestrider, herunder patientbehandling, uddannelse og ledelse. Jeg vil også slå et slag for forskningen. Jeg har noteret mig, at regeringen vil iværksætte en revision af Sundhedsstyrelsens syv lægeroller, som skal understøtte, at f.eks. forskerrollen ikke får en uforholdsmæssigt stor vægt ift. andre centrale lægeroller.

Her hæfter jeg mig igen ved ordet ”uforholdsmæssigt”, idet det er afgørende for udviklingen af fremtidens behandlingsmuligheder, at der er gode muligheder for at forske. Der skal være en balance mellem patientbehandlingen på den ene side og

udvikling og forskning på den anden. Forventningspresset fra befolkningen om, hvad sundhedsvæsenet skal tilbyde nu og i fremtiden, vil fortsat bestå.

Endelig har jeg noteret mig, at regeringen ønsker, at der skabes nye karriereveje for læger, som skal ske i samarbejde mellem relevante parter nationalt, regionalt og fagligt og som især skal gøre det attraktivt at arbejde udenfor de større byer.

Den dagsorden vil Overlægeforeningen også gerne bidrage til. I det hele taget ønsker foreningen at bidrage til implementeringen af denne store reform. Med erfaring fra bl.a. patientbehandling i klinikken, uddannelse af yngre læger og andre faggrupper samt udøvelse af lægelige ledelse, er overlægernes indsats og involvering afgørende, hvis den her reform skal lykkes. Det ansvar vil vi gerne tage på os.

Vi har støttet regeringens forslag om en ny Region Østdanmark, da vi deler målsætningen om at mindske ulighed i sundhed. Men det er også vigtigt for mig at understrege, at implementeringen af de bebudede forandringer skal ske på en sådan måde, at der også tages hensyn til overlægernes arbejdsvilkår og mulighed for at indgå i stærke faglige fællesskaber, hvor vi kan gøre en forskel for patienterne. Hvordan det konkret kan ske, vil vi også meget gerne bidrage til at udvikle.

Således er Overlægeforeningen optaget af, at det ikke er med pisk, der skabes lægedækning i Danmark. Foreningen vil hellere appellere til den sunde fornuft – det er med partnerskabsaftaler eller andre motiverende tiltag, der skabes attraktive faglige miljøer i hele landet for overlæger. Faglige miljøer, som i sidste ende vil komme dem det hele handler om til gode – patienterne.

Jeg ved, du har en travl kalender, men jeg håber, du har tid til dialog om disse vigtige emner.

Med venlig hilsen

Susanne Wammen

